

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

ALEC BLENCHÉ

JUP, UN PISOI DE SOI

VOLUMUL VII

La cules de polen

Ilustrații de
LISA-MARIA ȘTEFAN

 UNIVERS

È o nouă zi și o nouă dimineață frumoasă se arată la fereastra casei familiei Bratu. De undeva din spate se aude cocoșul Costică. Cântă de zor de câteva minute bune. Este weekend și toți membrii familiei preferă să zăbovească mai mult în pat. Mur și Lilia dorm și ei liniștiți în culcușul lor din sufragerie.

Numai năzdrăvanul de Jup s-a trezit devreme. Are planuri mari pentru ziua de azi. Așa că se dă jos de pe cuier, iese neauzit din casă și se strecoară afară din grădină. De acolo mai e un pic și ajunge la prietenul său, Jack.

Dulăul îl aștepta nerăbdător. Cu o zi înainte îi promisese că avea să-l ducă într-o aventură.

– Ești pregătit? întrebă dulăul cu vocea sa groasă.

– Da, sunt pregătit, sunt pregătit! răspunse Jup extrem de entuziasmat.

– Bine, hopa sus atunci, zise Jack lăsându-și coada în jos.

Jup se urcă rapid pe spinarea prietenului său și porniră la drum spre păduricea din apropiere.

- Unde mergem? Unde mergem? se agită nerăbdător Jup pe spinarea dulăului.

- Mergem să vedem albinele.

- Aibinele? Uuuu, ce bine! Sunt foarte, foarte fericit.

Iubesc aibinele, spuse motănelul ȝopăind pe spatele dulăului.

De când aflate că Maria pune și miere în budinca lui preferată, Jup își dorea foarte mult să vadă albinele și să înțeleagă cum fac ele mierea. Iar de curând Jack prinsese de veste că în pădurice își făcuse stup un roi de albine. Așa că se hotărâse să-l ducă acolo pe micuțul lui prieten.

